

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 10/2001

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 12 Φεβρουαρίου 2001

για την έκδοση της απόφασης αριθ. .../2001/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος δράσης για την ενθάρρυνση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού

(2001/C 93/02)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 137 παράγραφος 2 δεύτερο και τρίτο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽³⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 251 της συνθήκης⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 2 της συνθήκης, η Κοινότητα έχει, ως μέρος της αποστολής της, να προάγει στο σύνολο της Κοινότητας υψηλό επίπεδο απασχόλησης και κοινωνικής προστασίας, καθώς και την άνοδο του βιοτικού επιπέδου και της ποιότητας ζωής.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 136 της συνθήκης, η Κοινότητα και τα κράτη μέλη, έχοντας υπόψη τα θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα, όπως αυτά που ορίζονται στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη που υπεγράφη στο Τορίνο στις 18 Οκτωβρίου 1961 και τον Κοινοτικό Χάρτη των Θεμελιωδών Κοινωνικών Δικαιωμάτων των Εργαζομένων του 1989, έχουν ως στόχο την καταπολέμηση του αποκλεισμού.

- (3) Το Συμβούλιο, με τη σύστασή του 92/441/ΕΟΚ⁽⁵⁾, συνιστά ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναγνωρίσουν το θεμελιώδες δικαίωμα του ατόμου σε επαρκείς πόρους και σε επαρκή κοινωνική προστασία, ώστε να μπορεί να ζει με ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Το Συμβούλιο, με τη σύστασή του 92/442/ΕΟΚ⁽⁶⁾, συνιστά ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν πόρους που να εξασφαλίζουν στο άτομο ένα αξιοπρεπές επίπεδο ζωής. Το Συμβούλιο, στα συμπεράσματά του της 17ης Δεκεμβρίου 1999⁽⁷⁾, αναλαμβάνει να προάγει την κοινωνική ένταξη ως έναν από τους στόχους του εκσυγχρονισμού και της βελτίωσης των συστημάτων κοινωνικής προστασίας.

- (4) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών παρότρυναν την Κοινότητα να ενισχύσει τη συμβολή της στις προσπάθειες των κρατών μελών για την πρόληψη και την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού.

- (5) Η ανακοίνωση της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2000, «Να οικοδομήσουμε μια Ευρώπη χωρίς αποκλεισμούς», περιγράφει την πρόκληση του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας και τις υφιστάμενες απαντήσεις στο επίπεδο των κρατών μελών και στο επίπεδο της Κοινότητας και προτείνει, σε αυτή τη βάση, να δοθεί νέα ώθηση στη συνεργασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα αυτόν.

- (6) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισαβόνας, στις 23 και 24 Μαρτίου 2000, ενσωμάτωσε την προώθηση της κοινωνικής ένταξης ως αναπόσπαστο στοιχείο της συνολικής στρατηγικής της Ένωσης για την επίτευξη του στρατηγικού της στόχου για την επόμενη δεκαετία, να γίνει η ανταγωνιστικότερη και δυναμικότερη οικονομία της γνώσης ανά την υφήλιο, ικανή για βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, με περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας και με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή.

(1) ΕΕ C 337 Ε της 28.11.2000, σ. 130.

(2) ΕΕ C 14 της 16.1.2001, σ. 69.

(3) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(4) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Νοεμβρίου 2000 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2001 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(5) ΕΕ L 245 της 26.8.1992, σ. 46.

(6) ΕΕ L 245 της 26.8.1992, σ. 49.

(7) ΕΕ C 8 της 12.1.2000, σ. 7.

- (7) Το εν λόγω Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έκρινε απαράδεκτο το γεγονός ότι τόσα άτομα ζουν στην Ένωση κάτω από το όριο της φτώχειας και είναι κοινωνικά αποκλεισμένα και θεώρησε απαραίτητο να ληφθούν μέτρα που θα προωθήσουν αποφασιστικά την εξάλειψη της φτώχειας, καθορίζοντας κατάλληλους στόχους. Οι στόχοι αυτοί συμφωνήθηκαν από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας, στις 7, 8 και 9 Δεκεμβρίου 2000.
- (8) Το εν λόγω Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισαβόνας αναγνώρισε επίσης ότι η νέα κοινωνία της γνώσης προσφέρει δυνατότητες για τη μείωση του κοινωνικού αποκλεισμού, δημιουργώντας τις οικονομικές προϋποθέσεις για μεγαλύτερη ευημερία, μέσω υψηλότερων επιπέδων μεγέθυνσης και απασχόλησης και ανοίγοντας νέους δρόμους συμμετοχής στην κοινωνία. Ταυτόχρονα ενέχει και τον κίνδυνο διεύρυνσης του χάσματος μεταξύ εκείνων που διαθέτουν πρόσβαση στις νέες γνώσεις και εκείνων που αποκλείονται από αυτές. Αναγνώρισε ότι θα πρέπει να εφαρμόζονται πολιτικές για την αποτροπή του κινδύνου αυτού και για την πλήρη εκμετάλλευση των νέων αυτών δυνατοτήτων και ότι η απασχόληση είναι η καλύτερη προστασία έναντι του κοινωνικού αποκλεισμού.
- (9) Το εν λόγω Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συμφώνησε, εξάλλου, ότι οι πολιτικές για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού θα πρέπει να βασίζονται σε μια ανοικτή μέθοδο συντονισμού που θα συνδυάζει τα εθνικά προγράμματα δράσης με μια πρωτοβουλία της Επιτροπής για την προώθηση της συνεργασίας.
- (10) Αυτή η πρωτοβουλία της Επιτροπής, η οποία συνίσταται σε μια πρόταση για πολυετές πρόγραμμα δράσης για την ενθάρρυνση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, θα πρέπει να στοχεύει στη βελτίωση των γνώσεων, στην ανάπτυξη των ανταλλαγών πληροφοριών και των καλύτερων πρακτικών και στην αξιολόγηση των εμπειριών, προκειμένου να ενισχυθούν η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα των πολιτικών για την καταπολέμηση του αποκλεισμού.
- (11) Η εκπόνηση εναρμονισμένων ερευνών και αναλύσεων καθώς και η μελέτη από κοινού αποφασισθέντων ποιοτικών και ποσοτικών δεικτών, θα αποτελέσουν τη βάση για την ανάπτυξη της ανοικτής μεθόδου συντονισμού.
- (12) Η καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας απαιτεί τη διευκόλυνση της συμμετοχής σε ποιοτική απασχόληση και της πρόσβασης όλων σε πόρους, δικαιώματα, αγαθά και υπηρεσίες.
- (13) Τα μέτρα καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού θα πρέπει να αποβλέπουν στο να δοθεί η δυνατότητα σε κάθε άτομο να αυτοσυντηρείται, με αμειβόμενη απασχόληση ή με άλλο τρόπο, και να ενσωματώνεται στην κοινωνία.
- (14) Η επιτροπή κοινωνικής προστασίας, που θεσπίστηκε με την απόφαση 2000/436/ΕΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾ για την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα των πολιτικών κοινωνικής προστασίας, συμβάλλει στην ανάπτυξη και συστηματική παρακολούθηση των δράσεων για τον εκσυγχρονισμό της κοινωνικής προστασίας και για την ενθάρρυνση της κοινωνικής ενσωμάτωσης, σύμφωνα με τα συμπεράσματα της προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισαβόνας, στις 23 και 24 Μαρτίου 2000, και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Φέιρα, στις 19 και 20 Ιουνίου 2000.
- (15) Πολλές μη κυβερνητικές οργανώσεις σε διάφορα επίπεδα (τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και ευρωπαϊκό) διαθέτουν πείρα και εμπειρογνωμοσύνη όσον αφορά την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, καθώς και την προάσπιση, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, των ατόμων που είναι εκτεθειμένα στον κοινωνικό αποκλεισμό. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές έχουν επίσης εμπειρία και γνώσεις στον τομέα αυτόν. Οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι κοινωνικοί εταίροι και οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, συνεπώς, μπορούν να συμβάλλουν ουσιαστικά, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, στην κατανόηση των διαφόρων μορφών του κοινωνικού αποκλεισμού και των επιπτώσεών τους, προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη, κατά το σχεδιασμό, την εφαρμογή και την παρακολούθηση του προγράμματος, η εμπειρία των ατόμων που είναι εκτεθειμένα στον κοινωνικό αποκλεισμό.
- (16) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θα πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽²⁾.
- (17) Είναι αναγκαίο, για την ενίσχυση της προστιθέμενης αξίας της κοινοτικής δράσης, η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, να εξασφαλίζει, σε όλα τα επίπεδα τη συνοχή και τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των δράσεων που υλοποιούνται στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης και όλων των άλλων συναφών κοινοτικών πράξεων, πολιτικών και δράσεων, ιδίως εκείνων που εντάσσονται στα πλαίσια των διαρθρωτικών ταμείων.
- (18) Θα πρέπει να αποδίδεται ιδιαίτερη προσοχή στον κοινωνικό αποκλεισμό ενόψει της μελλοντικής διεύρυνσης της Ένωσης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 172 της 12.7.2000, σ. 26.

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

(19) Η συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (συμφωνία ΕΟΧ) προβλέπει μεγαλύτερη συνεργασία στον κοινωνικό τομέα μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και των χωρών της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ) που συμμετέχουν στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΖΕΣ/ΕΟΧ), αφετέρου. Είναι σκόπιμο το παρόν πρόγραμμα να είναι ανοικτό στη συμμετοχή των υποψηφίων χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις ευρωπαϊκές συμφωνίες, στα πρόσθετα πρωτόκολλά τους και στις αποφάσεις των συμβουλίων σύνδεσης, αντιστοίχως, καθώς και στη συμμετοχή της Κύπρου, της Μάλτας και της Τουρκίας, που χρηματοδοτούνται από συμπληρωματικές πιστώσεις σύμφωνα με διαδικασίες που πρέπει να συμφωνηθούν με τις χώρες αυτές.

(20) Κατά την εφαρμογή του παρόντος προγράμματος, θα έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον οι εργασίες άλλων διεθνών οργανισμών, ιδίως των Ηνωμένων Εθνών, του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ), της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας και του Συμβουλίου της Ευρώπης.

(21) Η παρούσα απόφαση καθορίζει, για τη συνολική διάρκεια του προγράμματος, χρηματοδοτικό πλαίσιο που αποτελεί προνομιακή αναφορά για την αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού, κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας, της 6ης Μαΐου 1999, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σχετικά με τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού⁽¹⁾.

(22) Η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών αποτελεί ζωτικό ζήτημα, γενικής εμβέλειας, το οποίο επιδρά σε μεγάλο βαθμό στις συνέπειες και τις αιτίες του αποκλεισμού. Εξάλλου, σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 3 της συνθήκης, η εξάλειψη των ανισοτήτων και η προαγωγή της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών αποτελούν μέρος της αποστολής που έχει ανατεθεί στην Κοινότητα και θα πρέπει να είναι στόχος όλων των δραστηριοτήτων της.

(23) Είναι ουσιαστικής σημασίας η παρακολούθηση και η αξιολόγηση της εφαρμογής του παρόντος προγράμματος ούτως ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι του.

(24) Δεδομένου ότι οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης, όσον αφορά τη συμβολή της Κοινότητας στην καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη εξαιτίας, μεταξύ άλλων, της ανάγκης πολυμερών εταιρικών σχέσεων, της διακρατικής ανταλλαγής πληροφοριών και της διάδοσης σε κοινοτική κλίμακα των βέλτιστων πρακτικών και δύνανται, συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της προτεινόμενης δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, που εκτίθεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που εκτίθεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ:

Άρθρο 1

Θέσπιση του προγράμματος

Θεσπίζεται κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για την ενθάρρυνση της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών με στόχο να καταπολεμηθεί ο κοινωνικός αποκλεισμός, το οποίο στο εξής καλείται «το πρόγραμμα», για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2001 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2005.

Άρθρο 2

Αρχές

1. Το πρόγραμμα εντάσσεται στα πλαίσια μιας ανοικτής μεθόδου συντονισμού μεταξύ των κρατών μελών για να δοθεί αποφασιστική ώθηση στην εξάλειψη του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας με τον καθορισμό κατάλληλων στόχων σε κοινοτικό επίπεδο και με την εφαρμογή εθνικών προγραμμάτων δράσης.

2. Το πρόγραμμα και τα εθνικά προγράμματα δράσης συμβάλουν στην καλύτερη κατανόηση του κοινωνικού αποκλεισμού, στην ενσωμάτωση της καταπολέμησης του αποκλεισμού στις πολιτικές και τα μέτρα των κρατών μελών και της Κοινότητας και στην ανάπτυξη δράσεων προτεραιότητας τις οποίες επιλέγουν τα κράτη μέλη σε συνάρτηση με την ιδιαίτερη κατάστασή τους.

3. Κατά το σχεδιασμό, την εφαρμογή και την παρακολούθηση των δραστηριοτήτων που διεξάγονται στα πλαίσια του προγράμματος, λαμβάνονται υπόψη η πείρα των κρατών μελών σε όλα τα σχετικά επίπεδα και των προσώπων που είναι εκτεθειμένα στον κοινωνικό αποκλεισμό και τη φτώχεια, καθώς και των κοινωνικών εταίρων, των μη κυβερνητικών και εθελοντικών οργανώσεων, των οργανισμών παροχής κοινωνικών υπηρεσιών και άλλων φορέων που συμμετέχουν στην καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας.

Άρθρο 3

Στόχοι

Στο πλαίσιο της ανοικτής μεθόδου συντονισμού που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, το πρόγραμμα στηρίζει μια συνεργασία που επιτρέπει στην Κοινότητα και τα κράτη μέλη να ενισχύσουν την αποτελεσματικότητα και την απόδοση των πολιτικών στον τομέα της καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού με:

- α) τη βελτίωση της κατανόησης του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας·
- β) τη διοργάνωση ανταλλαγών στον τομέα των εφαρμοζόμενων πολιτικών και την προώθηση της αμοιβαίας συναγωγής διδαγμάτων·

⁽¹⁾ ΕΕ C 172 της 18.6.1999, σ. 1.

- γ) την ανάπτυξη της ικανότητας των φορέων να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά τον κοινωνικό αποκλεισμό και τη φτώχεια, ιδίως μέσω δικτύων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, και την προώθηση διαλόγου με όλους τους παράγοντες.

Άρθρο 4

Κοινοτικές δράσεις

1. Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που αναφέρονται στο άρθρο 3, μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή σε διακρατικό πλαίσιο οι ακόλουθες κοινοτικές δράσεις:

- α) ανάλυση των χαρακτηριστικών, των αιτίων, των διαδικασιών και των εξελίξεων του κοινωνικού αποκλεισμού, συμπεριλαμβανομένης της συγκέντρωσης στατιστικών στοιχείων σχετικών με τις διάφορες μορφές κοινωνικού αποκλεισμού με σκοπό τη σύγκριση των στοιχείων αυτών, τη μελέτη ποσοτικών και ποιοτικών δεικτών, την εκπόνηση κοινών μεθοδολογιών και θεματικών μελετών·
- β) ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών που ευνοούν την ανάπτυξη ποσοτικών και ποιοτικών δεικτών, κριτηρίων αξιολόγησης, σημείων αναφοράς, καθώς και την παρακολούθηση, αξιολόγηση και εξέταση από ομοτίμους·
- γ) προώθηση διαλόγου στον οποίο θα συμμετέχουν οι διάφοροι φορείς και στήριξη των κατάλληλων δικτύων σε ευρωπαϊκό επίπεδο μεταξύ των οργανώσεων οι οποίες δρουν στον τομέα της καταπολέμησης της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, ιδίως των μη κυβερνητικών οργανώσεων.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των κοινοτικών δράσεων οι οποίες περιγράφονται στην παράγραφο 1, περιλαμβάνονται στο παράρτημα.

Άρθρο 5

Υλοποίηση και συνεργασία με τα κράτη μέλη

1. Η Επιτροπή:
- α) εξασφαλίζει την υλοποίηση των κοινοτικών δράσεων οι οποίες καλύπτονται από το πρόγραμμα·
 - β) ανταλλάσσει τακτικά απόψεις με τους αντιπροσώπους των μη κυβερνητικών οργανώσεων και με τους κοινωνικούς εταίρους, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, σχετικά με το σχεδιασμό, την υλοποίηση και την παρακολούθηση του προγράμματος και των αντίστοιχων προσανατολισμών πολιτικής. Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή παρέχει στις μη κυβερνητικές οργανώσεις και τους κοινωνικούς εταίρους τις κατάλληλες πληροφορίες. Η Επιτροπή ενημερώνει για τις εν λόγω ανταλλάσσόμενες απόψεις την επιτροπή η οποία συνιστάται δυνάμει του άρθρου 8·

- γ) προωθεί ενεργή εταιρική σχέση και διάλογο μεταξύ όλων των συμμετεχόντων στο πρόγραμμα προκειμένου να ενθαρρύνει μια ολοκληρωμένη και συντονισμένη προσέγγιση της καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας.

2. Η Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου:

- α) να προωθήσει τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών στο πρόγραμμα·
- β) να εξασφαλίσει τη διάδοση των αποτελεσμάτων των κοινοτικών δράσεων που διεξάγονται στο πλαίσιο του προγράμματος·
- γ) να εξασφαλίσει τη δέουσα πληροφόρηση, δημοσιότητα και παρακολούθηση των κοινοτικών δράσεων οι οποίες υποστηρίζονται στα πλαίσια του προγράμματος.

Άρθρο 6

Χρηματοδότηση

1. Το χρηματοδοτικό πλαίσιο για την εκτέλεση του προγράμματος κατά την περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 1, ορίζεται σε 70 εκατομμύρια ευρώ.

2. Η αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή εγκρίνει τις ετήσιες πιστώσεις εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

Άρθρο 7

Εκτελεστικά μέτρα

1. Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαχειριστική διαδικασία, που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2, όσον αφορά τα ακόλουθα θέματα:

- α) γενικές κατευθυντήριες γραμμές για την υλοποίηση του προγράμματος·
- β) ετήσιο πρόγραμμα εργασίας για την υλοποίηση των κοινοτικών δράσεων του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας προσαρμογής ή συμπλήρωσης των θεμάτων του προγράμματος·
- γ) κοινοτική χρηματοδοτική στήριξη·
- δ) ετήσιος προϋπολογισμός και κατανομή των πόρων μεταξύ των διαφόρων κοινοτικών δράσεων του προγράμματος·

ε) διαδικασίες επιλογής των δραστηριοτήτων και των οργανισμών που λαμβάνουν κοινοτική στήριξη, καθώς και το σχέδιο καταλόγου των δραστηριοτήτων και των οργανισμών που προτείνει η Επιτροπή για την παροχή της στήριξης αυτής·

στ) κριτήρια για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση του προγράμματος, και ιδίως σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας, καθώς και λεπτομέρειες για τη διάδοση και τη μεταφορά των αποτελεσμάτων.

2. Για κάθε άλλο θέμα, τα αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης μέτρα θεσπίζονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3.

Άρθρο 8

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/EK, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/EK, καθορίζεται σε δύο μήνες.

3. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/EK, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

4. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 9

Συνεργασία με άλλες επιτροπές και διασύνδεση με την επιτροπή κοινωνικής προστασίας

1. Για να εξασφαλισθεί η συνοχή και η συμπληρωματικότητα του προγράμματος με τα άλλα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 10, η Επιτροπή ενημερώνει τακτικά την επιτροπή σχετικά με τις λοιπές κοινοτικές δράσεις που συμβάλλουν στην καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού. Οσάκις ενδείκνυται, η Επιτροπή καθιερώνει τακτική και διαρθρωμένη συνεργασία μεταξύ της επιτροπής και των επιτροπών παρακολούθησης που συγκροτούνται στα πλαίσια άλλων συναφών πολιτικών, πράξεων και δράσεων.

2. Η Επιτροπή θεσπίζει τις αναγκαίες διασυνδέσεις με την επιτροπή κοινωνικής προστασίας στα πλαίσια των κοινοτικών δράσεων που αναφέρονται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 10

Συνοχή και συμπληρωματικότητα

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, τη γενική συνοχή με άλλες συναφείς πολιτικές, πράξεις και δράσεις της Κοινότητας, ιδίως με τη δημιουργία κατάλληλων μηχανισμών για το συντονισμό των δραστηριοτήτων του προγράμματος με συναφείς δραστηριότητες που διεξάγονται στους τομείς της έρευνας, της απασχόλησης, της οικονομικής και βιομηχανικής πολιτικής και της πολιτικής των επιχειρήσεων, στους τομείς των μη διακρίσεων, της μετανάστευσης, της ισότητας ανδρών και γυναικών, της κοινωνικής προστασίας, της εκπαίδευσης, της κατάρτισης, της νεολαίας και της υγείας, καθώς και στον τομέα της διεύρυνσης και των εξωτερικών σχέσεων της Κοινότητας.

2. Τα κράτη μέλη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να εξασφαλίζουν τη συνοχή και τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των δραστηριοτήτων στα πλαίσια του προγράμματος και των δραστηριοτήτων που αναλαμβάνονται σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

3. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη συνοχή και τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των δράσεων που αναλαμβάνονται στα πλαίσια του προγράμματος και εκείνων που αναλαμβάνονται στον τομέα της απασχόλησης, καθώς και της δράσης της Κοινότητας στα πλαίσια των διαρθρωτικών ταμείων, ιδίως της κοινοτικής πρωτοβουλίας Equal.

Άρθρο 11

Συμμετοχή των χωρών ΕΖΕΣ/ΕΟΧ, των συνδεδεμένων χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, της Κύπρου, της Μάλτας και της Τουρκίας

Το πρόγραμμα είναι ανοικτό στη συμμετοχή:

- των χωρών ΕΖΕΣ/ΕΟΧ, σύμφωνα με τους όρους της συμφωνίας ΕΟΧ,
- των συνδεδεμένων χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, σύμφωνα με τους όρους των ευρωπαϊκών συμφωνιών, των πρόσθετων πρωτοκόλλων τους και των αποφάσεων των αντίστοιχων συμβουλίων σύνδεσης,
- της Κύπρου, της Μάλτας και της Τουρκίας, η συμμετοχή των οποίων χρηματοδοτείται από συμπληρωματικές πιστώσεις σύμφωνα με διαδικασίες που συμφωνούνται με κάθε χώρα.

Άρθρο 12

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή παρακολουθεί τακτικά το παρόν πρόγραμμα, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8 παράγραφος 2.

2. Η Επιτροπή προβαίνει σε απολογισμό της επιτευχθείσας προόδου στα πλαίσια του προγράμματος, στην ετήσια ανακεφαλαιωτική έκθεσή της προς το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

3. Το πρόγραμμα αξιολογείται από την Επιτροπή έως το τέλος του τρίτου έτους και κατά τη λήξη του, με τη βοήθεια ανεξάρτητων εμπειρογνομόνων. Η αξιολόγηση αυτή αφορά τη συνάφεια, την αποτελεσματικότητα και τη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας των δραστηριοτήτων που υλοποιούνται σε σχέση με τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 3. Αποσκοπεί επίσης στην εκτίμηση του συνολικού αντίκτυπου του προγράμματος. Εξάλλου, κατά την αξιολόγηση εξετάζεται η συμπληρωματικότητα μεταξύ της δράσης στα πλαίσια του προγράμματος και των δράσεων που αναλαμβάνονται στα πλαίσια άλλων συναφών κοινοτικών πολιτικών, πράξεων και δράσεων.

4. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών τελική έκθεση σχετικά με την υλοποίηση του προγράμματος, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

1. Πτυχές δράσης

Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του άρθρου 3 και να τεθούν σε εφαρμογή οι κοινοτικές δράσεις του άρθρου 4, μπορούν να εφαρμόζονται, σε διακρατικό πλαίσιο, τα ακόλουθα μέτρα:

Πτυχή 1: Ανάλυση των χαρακτηριστικών, των διαδικασιών, των αιτιών και των τάσεων του κοινωνικού αποκλεισμού

Για την καλύτερη κατανόηση του φαινομένου του κοινωνικού αποκλεισμού, μπορούν να υποστηρίζονται τα ακόλουθα μέτρα:

- 1.1. μελέτες και συνεδριάσεις για την ανάπτυξη κοινών μεθοδολογιών για τη μέτρηση και την κατανόηση του κοινωνικού αποκλεισμού και της πενίας, του περιεχομένου τους, των χαρακτηριστικών τους, των διαδικασιών τους, των αιτιών και των τάσεών τους και τις τεχνικές εργασίες σχετικά με τους δείκτες·
- 1.2. τη συγκέντρωση, στα κράτη μέλη και στο επίπεδο της Κοινότητας, και τη διάδοση στατιστικών στοιχείων σχετικά με τις διάφορες διαστάσεις του κοινωνικού αποκλεισμού με σκοπό την αποτελεσματική σύγκριση των στοιχείων αυτών. Το μέτρο αυτό θα πρέπει να στηρίζει τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών στατιστικών υπηρεσιών και της Επιτροπής και να βελτιώσει τις στατιστικές πηγές αναφοράς σε κοινοτικό επίπεδο καθώς και τη συμβολή τους στην ανάλυση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού·
- 1.3. εκπόνηση θεματικών μελετών που θα συμβάλουν στην κατανόηση του κοινωνικού αποκλεισμού και θα θίγουν ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος που συνδέονται με την εξέλιξη των πολιτικών που διεξάγονται στα κράτη μέλη, καθώς και ζητήματα που ανακύπτουν στο πλαίσιο της κοινωνίας της γνώσης.

Είναι σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη η πρακτική πείρα των ατόμων που αντιμετώπισαν τον κοινωνικό αποκλεισμό και τη φτώχεια και να αξιοποιούνται όλες οι κατάλληλες πηγές πληροφοριών για τον κοινωνικό αποκλεισμό και τη φτώχεια, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προέρχονται από μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Κατά την ανάλυση του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας, ιδιαίτερη προσοχή αποδίδεται στις πολλαπλές διαστάσεις των φαινομένων αυτών και στις ποικίλες καταστάσεις των αφορωνόμενων κοινωνικών ομάδων, συμπεριλαμβανομένης της παιδικής φτώχειας, καθώς και των γεωγραφικών περιοχών που διατρέχουν τον κίνδυνο κοινωνικού αποκλεισμού.

Πτυχή 2: Συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών

Προκειμένου να προωθηθούν η πολιτική συνεργασίας και η αμοιβαία συναγωγή διδαγμάτων, στο πλαίσιο των εθνικών σχεδίων δράσης, μπορούν να υποστηρίζονται οι ακόλουθες διακρατικές δραστηριότητες:

- 2.1. διακρατικές ανταλλαγές με στόχο τη μεταφορά πληροφοριών και ορθών πρακτικών, καθώς και την προώθηση εξέτασης από ομοτίμους με τη διοργάνωση συνεδριάσεων/συνεδρίων/σεμιναρίων σχετικά με τα σημεία αναφοράς ή σχετικά με τις πολιτικές και τις πρακτικές, ή άλλες μορφές ανταλλαγής, όπως η από κοινού κατάρτιση στρατηγικών και η από κοινού διάδοση πληροφοριών, επιτόπου επισκέψεις και ανταλλαγές προσωπικού κ.λπ., που διοργανώνονται με πρωτοβουλία είτε κρατών μελών ή/και άλλων καίριων φορέων, με την ενεργό συμμετοχή των κρατών μελών, είτε ευρωπαϊκών οργανώσεων. Διακρατικές ανταλλαγές μεταξύ εθνικών παρατηρητηρίων ή παρεμφερών αναγνωρισμένων οργανισμών μπορούν επίσης να υποστηρίζονται στο πλαίσιο της πτυχής αυτής·
- 2.2. εργασίες εμπειρογνομόνων και τεχνικές μελέτες σε συνδυασμό με την ανάπτυξη δεικτών και σημείων αναφοράς, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν την κοινωνία της γνώσης·
- 2.3. ετήσια έκθεση σχετικά με τον κοινωνικό αποκλεισμό, στην οποία θα παρουσιάζεται η πορεία των δράσεων που διεξάγονται, και ιδίως των εθνικών προγραμμάτων δράσης, στο πλαίσιο των κύριων πολιτικών και στους κύριους τομείς στους οποίους υπεισέρχεται η καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Λαμβάνοντας υπόψη τον πολυδιάστατο χαρακτήρα του κοινωνικού αποκλεισμού, θα πρέπει να αποδίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην εξέλιξη των συναφών πολιτικών στον τομέα της κοινωνικής προστασίας, της απασχόλησης, της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, της υγείας και της στέγασης.

Πτυχή 3: Συμμετοχή των διαφόρων φορέων και στήριξη των δικτύων σε ευρωπαϊκό επίπεδο

Για την προώθηση του διαλόγου με όλους τους οικείους φορείς, μπορούν να υποστηρίζονται τα ακόλουθα μέτρα:

- 3.1. βασική χρηματοδότηση των κύριων ευρωπαϊκών δικτύων που συμμετέχουν στην καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Η βασική χρηματοδότηση περιορίζεται κατ' ανώτατο όριο στο 80 % των δαπανών που μπορούν να τυγχάνουν υποστήριξης·
- 3.2. ετήσια διάσκεψη στρογγυλής τραπέζης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τον κοινωνικό αποκλεισμό. Η διάσκεψη αυτή διοργανώνεται σε στενή συνεργασία με την προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προετοιμάζεται μετά από διαβούλευση με όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς.

2. Πρόσβαση στο πρόγραμμα

Σύμφωνα με τους όρους και τις εκτελεστικές ρυθμίσεις που ορίζει το παρόν παράρτημα, δυνατότητα πρόσβασης στο πρόγραμμα έχουν όλοι οι δημόσιοι ή/και ιδιωτικοί οργανισμοί, φορείς και όργανα που αναπτύσσουν δραστηριότητα στην καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, και ιδίως:

- α) τα κράτη μέλη·
- β) τοπικές και περιφερειακές αρχές·
- γ) φορείς υπεύθυνοι για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού·
- δ) κοινωνικοί εταίροι·
- ε) οργανισμοί που παρέχουν κοινωνικές υπηρεσίες·
- στ) μη κυβερνητικές οργανώσεις·
- ζ) πανεπιστήμια και ερευνητικά ιδρύματα·
- η) εθνικές στατιστικές υπηρεσίες·
- θ) μέσα μαζικής ενημέρωσης.

3. Γενικές θεωρήσεις

Το πρόγραμμα λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα προπαρασκευαστικών δράσεων και δραστηριοτήτων στα πλαίσια άλλων συναφών πολιτικών, πράξεων και δράσεων της Κοινότητας.

Κατά το σχεδιασμό, την εφαρμογή, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων στο πλαίσιο του προγράμματος, λαμβάνεται υπόψη η εμπειρία των προσώπων που είναι εκτεθειμένα στη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, καθώς και των κοινωνικών εταίρων, των μη κυβερνητικών οργανώσεων και των άλλων φορέων της κοινωνίας που συμμετέχουν στην καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Σε όλες τις δραστηριότητες, το πρόγραμμα τηρεί την αρχή της ενσωμάτωσης των θεμάτων των σχετικών με την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών.

4. Μέθοδος παρουσίασης των αιτήσεων στήριξης

Πτυχή 1: Τα μέτρα που καλύπτονται από την πτυχή αυτή εφαρμόζονται κυρίως μέσω προσκλήσεων υποβολής προτάσεων. Για τη συνεργασία με τις εθνικές στατιστικές υπηρεσίες, εφαρμόζονται οι διαδικασίες Eurostat.

Πτυχή 2: Τα μέτρα που καλύπτονται από την πτυχή 2.1 εφαρμόζονται κυρίως βάσει ετήσιων προσκλήσεων υποβολής προσφορών (ορισμένες συνεδριάσεις και ορισμένα σεμινάρια θα μπορούσαν να διοργανώνονται απευθείας από την Επιτροπή). Στις προτάσεις πρέπει να συμμετέχουν οργανισμοί, φορείς και όργανα από τουλάχιστον τρία κράτη μέλη. Οι προτάσεις πρέπει να υποβάλλονται στην Επιτροπή είτε από κράτη μέλη ή/και άλλους βασικούς φορείς με την ενεργό συμμετοχή κρατών μελών είτε από ευρωπαϊκές οργανώσεις. Οι πτυχές 2.2 και 2.3 απαιτούν ειδική πρόσκληση υποβολής προσφορών.

Πτυχή 3: Στα πλαίσια της πτυχής 3.1 μπορεί να παρέχεται συνδρομή σε ευρωπαϊκά δίκτυα, τα οποία πληρούν τα κριτήρια που ορίζει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2. Η πτυχή 3.2 μπορεί να τυγχάνει συνδρομής κατόπιν αιτήσεως επιδότησης εκ μέρους κρατών μελών.

5. Διεξαγωγή των δραστηριοτήτων

Οι δραστηριότητες που αναλαμβάνονται μπορούν να χρηματοδοτούνται από συμβάσεις παροχής υπηρεσιών, κατόπιν προσκλήσεων υποβολής προσφορών ή από επιδοτήσεις κοινής χρηματοδότησης με συμμετοχή άλλων πηγών. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, το επίπεδο της οικονομικής συνδρομής της Επιτροπής δεν μπορεί να υπερβαίνει, κατά γενικό κανόνα, το 80 % των δαπανών, οι οποίες όντως πραγματοποιήθηκαν από τον αποδέκτη.

Κατά την εφαρμογή του προγράμματος, η Επιτροπή μπορεί να χρειασθεί συμπληρωματικούς πόρους, συμπεριλαμβανομένης της προσφυγής σε εμπειρογνώμονες. Οι απαιτήσεις αυτές αποφασίζονται στα πλαίσια της συνεχούς αξιολόγησης της χορήγησης των πόρων της Επιτροπής.

Κατά την εφαρμογή του προγράμματος, η Επιτροπή μπορεί να προσφεύγει σε τεχνική ή/και διοικητική βοήθεια (καθορισμός, προετοιμασία, διαχείριση, παρακολούθηση, λογιστικός έλεγχος και επιθεώρηση), προς αμοιβαίο όφελος της Επιτροπής και των δικαιούχων.

Η Επιτροπή μπορεί επίσης να αναλαμβάνει δραστηριότητες ενημέρωσης, δημοσίευσης και διάδοσης. Εξάλλου, μπορεί να προβαίνει σε μελέτες αξιολόγησης και στη διοργάνωση σεμιναρίων, συνεδρίων ή άλλων συναντήσεων εμπειρογνομόνων.

Οι αναλαμβανόμενες δραστηριότητες σέβονται πλήρως τις αρχές της προστασίας των δεδομένων.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 19 Ιουνίου 2000, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο, βάσει του άρθρου 137 παράγραφος 2 δεύτερο και τρίτο εδάφιο της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος δράσης προς ενθάρρυνση της μεταξύ των κρατών μελών συνεργασίας για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού.
2. Αποφασίζοντας σύμφωνα με το άρθρο 251 της συνθήκης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε τη γνώμη του σε πρώτη ανάγνωση στις 16 Νοεμβρίου 2000.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή εξέδωσε γνώμη στις 19 Οκτωβρίου 2000.

Η Επιτροπή των Περιφερειών εξέδωσε γνώμη στις 13 Δεκεμβρίου 2000.

3. Η Επιτροπή, με την από 24 Νοεμβρίου 2000 επιστολή της, υπέβαλε στο Συμβούλιο τροποποιημένη πρόταση, στην οποία υιοθετούσε ορισμένες τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
4. Σύμφωνα με το άρθρο 251 της συνθήκης ΕΚ, το Συμβούλιο εξέδωσε κοινή θέση στις 12 Φεβρουαρίου 2001.

II. ΣΚΟΠΟΣ

Η παρούσα απόφαση αποσκοπεί στην κατάρτιση προγράμματος κοινοτικής δράσης προς υποστήριξη της ευρωπαϊκής συνεργασίας που αναπτύσσεται στο πλαίσιο της στρατηγικής για την κοινωνική ένταξη, την οποία χάραξε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισαβόνας.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**1. Γενικές παρατηρήσεις**

Το άρθρο 137 της συνθήκης ΕΚ ορίζει ότι το Συμβούλιο «δύναται να θεσπίζει μέτρα ενθάρρυνσης της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών, μέσω πρωτοβουλιών που αποσκοπούν στη βελτίωση των γνώσεων, την ανάπτυξη της ανταλλαγής πληροφοριών και δοκιμασμένων πρακτικών, την προώθηση καινοτόμων λύσεων και την αξιολόγηση των εμπειριών, με σκοπό την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού».

Στόχος λοιπόν του προγράμματος είναι να συμπληρώσει τις προσπάθειες της Κοινότητας κατά του κοινωνικού αποκλεισμού, και συγκεκριμένα να συμβάλει στην καλύτερη κατανόηση του πολυδιάστατου αυτού φαινομένου, ώστε να μπορέσουν τα κράτη μέλη να το καταπολεμήσουν αποτελεσματικότερα, ανάλογα το καθένα με τη δική του κατάσταση.

Το πρόγραμμα αυτό αποτελεί επίσης μέρος μιας ανοικτής μεθόδου συντονισμού μεταξύ των κρατών μελών, που σκοπό έχει να δώσει αποφασιστική ώθηση στην εξάλειψη του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας χάρις στον καθορισμό κατάλληλων στόχων σε κοινοτικό επίπεδο και την εφαρμογή εθνικών σχεδίων δράσης.

Τέλος, το παρόν πρόγραμμα θα λάβει υπόψη την επί του θέματος πείρα όχι μόνο των κρατών μελών, αλλά και ενός όσο το δυνατόν πλατύτερου φάσματος παραγόντων, είτε πρόκειται για άτομα εκτεθειμένα στον κοινωνικό αποκλεισμό και την φτώχεια, είτε για τους κοινωνικούς εταίρους, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις και τις ενώσεις εθελοντών, τους οργανισμούς κοινωνικών υπηρεσιών ή οποιονδήποτε άλλον συμμετέχει στον αγώνα κατά του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας.

2. Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Κοινοβούλιο ψήφισε 47 τροπολογίες.

2.1. Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μη υιοθετηθείσες από την Επιτροπή

Η Επιτροπή, στην τροποποιημένη πρότασή της, δεν υιοθέτησε δεκαέξι τροπολογίες του Κοινοβουλίου. Πρόκειται για τις τροπολογίες αριθ. 1, 12, 13, 30, 33, 34, 41, 43, 44, 47, 50, 52, 55, 56, 62 και 75.

2.2. Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αποδεκτές από την Επιτροπή

Στην τροποποιημένη πρότασή της, η Επιτροπή υιοθέτησε, είτε εξ ολοκλήρου, είτε κατά το πνεύμα τους, 21 από τις 47 τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Πρόκειται για τις τροπολογίες αριθ. 3, 4, 5, 6, 17, 18, 19, 23, 24, 25, 27, 37, 42, 46, 51, 59, 65, 67, 68, 69 και 74.

Εξάλλου, η Επιτροπή δέχθηκε εν μέρει δέκα από τις εναπομένουσες τροπολογίες, ήτοι τις τροπολογίες αριθ. 2, 14, 36, 53, 64, 66, 70, 71, 72 και 73.

3. Τροποποιήσεις που επέφερε το Συμβούλιο στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής

(Γλην αντιθέτου ενδείξεως, στις παραπομπές διατηρείται η αρίθμηση των αιτιολογικών σκέψεων και των παραγράφων της κοινής θέσης).

Το Συμβούλιο δέχθηκε εξ ολοκλήρου 25 από τις 31 τροπολογίες που ενσωμάτωσε, εν όλω ή εν μέρει, στην τροποποιημένη πρότασή της η Επιτροπή, εάν όχι κατά γράμμα, τουλάχιστον κατά το πνεύμα. Πρόκειται για τις τροπολογίες αριθ. 2, 4, 5, 6, 14, 17, 19, 23, 25, 27, 36, 42, 46, 51, 53, 59, 64, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 73 και 74.

Αντιθέτως, το Συμβούλιο δεν έκρινε σκόπιμο να δεχθεί τις τροπολογίες αριθ. 3, 18, 24, 37, 65 και 72, ήτοι έξι τροπολογίες.

3.1. Νέα αιτιολογική σκέψη 2α (αρίθμηση Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

Με την αριθ. 3 τροπολογία του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θέλει να ληφθεί υπόψη ο αναθεωρημένος κοινωνικός χάρτης του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή υπό ελαφρώς τροποποιημένη μορφή από την Επιτροπή, η οποία αντικαθιστά την έκφραση «έχοντας υπόψη» με την έκφραση «έχοντας κατά νου».

Το Συμβούλιο δεν έκρινε σκόπιμο να γίνεται ειδική μνεία του αναθεωρημένου κοινωνικού χάρτη, διότι το κείμενο της κοινής θέσης περιέχει ήδη μια γενική διάταξη η οποία ορίζει ότι «κατά την εφαρμογή του παρόντος προγράμματος θα έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον οι εργασίες άλλων διεθνών οργανισμών, ιδίως των Ηνωμένων Εθνών, του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ), της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας και του Συμβουλίου της Ευρώπης», και η οποία καλύπτει επομένως όλα τα κείμενα που ψηφίζει επί του θέματος το Συμβούλιο της Ευρώπης. Η διάταξη αυτή σημαίνει ότι το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, ακόμη και αν δεν έχει νομική υποχρέωση να λαμβάνει υπόψη τα διάφορα αυτά κείμενα διεθνούς εμβελείας, όμως εμπνέεται συχνά από τέτοια κείμενα τα οποία έχουν υπογράψει τα κράτη μέλη της.

3.2. Νέα αιτιολογική σκέψη 13α (αρίθμηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου)

Το Συμβούλιο δεν έκρινε σκόπιμο να δεχθεί αιτιολογική σκέψη αναφερόμενη στο συμβατό μεταξύ το ποσού αναφοράς και του σημερινού δημοσιονομικού πλαισίου, όπως προτείνεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην αριθ. 24 τροπολογία του και από την Επιτροπή στην τροποποιημένη πρότασή της.

Πράγματι, τα άλλα προγράμματα κοινοτικής δράσης δεν περιέχουν τέτοια διάταξη ως περιττή. Η διαδικασία προϋπολογισμού πράγματι έχει τους δικούς της κανόνες που πρέπει να τηρούνται οπωσδήποτε, ανεξαρτήτως του ποσού αναφοράς. Εξάλλου, βάσει ενός εξ αντιδιαστολής συλλογισμού, μια τέτοια διάταξη θα μπορούσε να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι ενίοτε το ποσό αναφοράς που αναγράφεται σε ένα πρόγραμμα κοινοτικής δράσης δεν συμφωνεί προς το υπάρχον δημοσιονομικό πλαίσιο.

3.3. Αιτιολογική σκέψη 16

Στην αριθ. 18 τροπολογία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία γίνεται δεκτή από την Επιτροπή στην τροποποιημένη πρότασή της, προτείνεται παραπομπή στο άρθρο 274 της συνθήκης. Το Συμβούλιο δεν έκρινε σκόπιμο να δεχθεί αυτή την προσθήκη.

Πράγματι, το Συμβούλιο χρησιμοποιεί μια τυποποιημένη έκφραση που παραπέμπει στην απόφαση 1999/468/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, χωρίς μνεία του άρθρου 274 της συνθήκης, αφού είναι αυτονόητο ότι το Συμβούλιο δεν λαμβάνει αποφάσεις θίγουσες τις εξουσίες που παρέχει στα διάφορα θεσμικά όργανα η συνθήκη. Επιπλέον, η προσθήκη αυτής της μνείας στην παρούσα απόφαση κινδυνεύει να οδηγήσει στο συμπέρασμα, με εξ αντιδιαστολής συλλογισμό, ότι στις μη περιέχουσες μια τέτοια μνεία αποφάσεις θα μπορούσε να γίνει παρέκκλιση από το άρθρο 274 της συνθήκης.

Το σημείο αυτό περιλαμβάνει μια άλλη τροπολογία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (τροπολογία αριθ. 72), η οποία αφορά το άρθρο 7 της απόφασης (βλέπε σημείο 3.5 του παρόντος σκεπτικού).

3.4. Άρθρο 3 (Στόχοι)

Το Συμβούλιο δεν θέλησε να βασίσει την αναζήτηση της αμοιβαίας συναγωγής διδαγμάτων σε κοινές παραμέτρους, όπως υποστηρίζεται στην τροπολογία αριθ. 37 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής, διότι βασικά έκρινε ασαφή τον όρο «παράμετροι», αλλά και, παρεμπιπτόντως, διότι αμοιβαία διδάγματα χρησιμότητα για τη μελέτη και κατανόηση των φαινομένων κοινωνικού αποκλεισμού μπορούν να συναχθούν και από την αντιπαραβολή διαφορετικών δεδομένων.

Εξάλλου, το Συμβούλιο διέγραψε τη φράση «στο πλαίσιο των εθνικών σχεδίων δράσης», διότι δεν πρέπει να περιορισθούν οι ανταλλαγές και τα αμοιβαία διδάγματα στο πλαίσιο και μόνο της ανοικτής μεθόδου συντονισμού, κυρίως διότι το πρόγραμμα είναι ανοικτό σε σειρά ολόκληρη παραγόντων και οργανισμών που λαμβάνουν μέρος στον αγώνα κατά του κοινωνικού αποκλεισμού.

Τέλος, επειδή πρόκειται για άρθρο που αναφέρεται στους στόχους του προγράμματος, το Συμβούλιο προτίμησε ένα συνοπτικό κείμενο παρά πληθώρα λεπτομερειών.

3.5. Επιτροπή (άρθρο 7)

Το σημείο αυτό περιλαμβάνει μια άλλη τροπολογία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (τροπολογία αριθ. 18), η οποία αφορά την αιτιολογική σκέψη 16 της απόφασης (βλέπε σημείο 3.3 του παρόντος σκεπτικού).

Το Συμβούλιο δεν έκρινε σκόπιμο να δεχθεί, όπως ζητούσε με την αριθ. 72 τροπολογία του το Κοινοβούλιο και υιοθέτησε στην τροποποιημένη πρότασή της η Επιτροπή, μνεία του άρθρου 274 της συνθήκης, για τους λόγους που εξηγούνται ανωτέρω.

3.6. Παράρτημα, σημείο 5 (Διεξαγωγή των δραστηριοτήτων)

Με την αριθ. 65 τροπολογία του, την οποία υιοθετεί στην τροποποιημένη πρότασή της η Επιτροπή, το Κοινοβούλιο θέλησε να αυξηθεί το ποσοστό βασικής χρηματοδότησης των ΜΚΟ κατά 10 %, ώστε να ανέρχεται στο 90 % του κόστους.

Από πλευράς του, και για λόγους λογικής συνοχής με άλλα προγράμματα, το Συμβούλιο θέλησε να εκδοθούν οι ίδιοι κανόνες χρηματοδότησης που ισχύουν για το πρόγραμμα κοινοτικής δράσης σχετικά με την κοινοτική στρατηγική στο θέμα της ισότητας ανδρών και γυναικών (2001-2005), όπου ορίζεται ότι «το επίπεδο οικονομικής ενίσχυσης από την Επιτροπή δεν μπορεί να υπερβεί, κατά γενικό κανόνα, το 80 % των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν όντως από τον αποδέκτη».
